

“मीठे बच्चे- तिमीलाई समयमा आफ्नो घर फर्केर जानु छ, त्यसैले यादको रफ्तारलाई बढाऊ, यस दुःखधामलाई भुलेर शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ एउटा गहन रहस्य तिमीले मनुष्यहरूलाई सुनायौ भने उनीहरूको बुद्धिमा हलचल मच्चिनेछ ?

उत्तर:- उनीहरूलाई गहन रहस्य सुनाऊ- आत्मा यति सानो बिन्दु छ, त्यसमा सदाकोलागि पार्ट भरिएको छ, जुन पार्ट बजाइरहन्छ । कहिल्यै थाक्दैन । मोक्ष कसैलाई मिल्न सक्दैन । मनुष्यहरू धेरै दुःखलाई देखेर भन्छन्- मोक्ष मिले राम्रो हुन्थ्यो, तर अविनाशी आत्मा पार्ट नखेली रहन सक्दैन । यो कुरा सुनेर उनीहरू भित्र हलचल मच्चिनेछ ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूलाई बाबा सम्झाउनुहुन्छ, यहाँ त छन् रूहानी बच्चाहरू । बाबा दिनहुँ सम्झाउनुहुन्छ- वास्तवमा यस दुनियाँमा गरिबहरूलाई कति दुःख छ, अहिले बाढी आदि आयो भने गरिबहरूलाई कति दुःख हुन्छ, उनीहरूको सामान आदिको के हालत हुन्छ । दुःख त हुन्छ नि ! अपार दुःख छ । धनीहरूलाई सुख छ तर त्यो पनि अल्पकालको लागि । धनी व्यक्तिहरू पनि बिरामी हुन्छन्, मृत्यु पनि धेरै हुन्छ- आज फलानो मर्न्यो, आज यो भयो । आज राष्ट्रपति छ, भोलि गद्दी छोड्नुपर्छ । घरेर उनलाई निकालिदिन्छन् । यो पनि दुःख भयो । बाबाले भन्नुभएको छ- दुःखको पनि लिस्ट निकाल । यस दुःखधाममा कुन-कुन प्रकारका दुःख छन् । तिमी बच्चाहरू सुखधामलाई पनि जान्दछौ, दुनियाँले केही पनि जान्दैन । दुःखधाम र सुखधामको तुलना उनीहरू गर्न सक्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी सबै कुरा जान्दछौ । मान्नेछन्- वास्तवमा यिनीहरूले सत्य बोल्छन् । यहाँ जसका ठूला-ठूला भवन छन्, एरोप्लेन छन्, उनीहरूले सम्भन्छन्- कलियुग अझै ४० हजार वर्ष चल्नेछ । त्यसपछि सत्ययुग आउनेछ । घोर अँध्यारोमा छन् नि । अब उनीहरूलाई नजिक ल्याउनु छ । थोरै समय बाँकी छ । कहाँ उनीहरू लाखौं वर्ष भन्छन्, कहाँ तिमी ५ हजार वर्ष सिद्ध गरेर बताउँछौ । यो ५ हजार वर्ष पछि चक्र दोहोरिन्छ । ड्रामा कुनै लाखौ वर्षको कहाँ हुन्छ र ! तिमीले बुझिसकेका छौ- जे हुन्छ त्यो ५ हजार वर्षमा नै हुन्छ । त्यसैले यहाँ दुःखधाममा बिमारी आदि सबै हुन्छ । तिमीले त मुख्य थोरै कुरा लेख । स्वर्गमा दुःखको नाम-निशान हुँदैन । अब बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- मृत्यु सामुन्ने खडा छ, यो त्यही गीता अध्याय (एपिसोड) चलिरहेको छ । अवश्य पनि संगममा नै सत्ययुगको स्थापना हुनेछ । बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई राजाहरूको पनि राजा बनाउँछु । अवश्य पनि सत्ययुगको नै बनाउनुहुन्छ नि । बाबा राम्रोसँग सम्झाउनुहुन्छ ।

अब हामी जानेछौं सुखधाम । बाबालाई लिएर जानुपर्छ । जसले निरन्तर याद गर्छ उसले नै उच्च पद पाउनेछ, त्यसको लागि बाबाले युक्तिहरू बताइरहनुहुन्छ । यादको रफ्तारलाई बढाऊ । कुम्भको मेलामा पनि समयमा जानुपर्छ । तिमीलाई पनि समयमा नै जानु छ । यस्तो होइन- चाँडै-चाँडै गएर पुगिहाल्नेछौ । होइन, यो चाँडै-चाँडै गर्नु आफ्नो हातमा हुँदैन । यो त ड्रामामा निश्चित हुन्छ । महिमा सारा ड्रामाको छ । यहाँ कति दुःख दिने जीव-जन्तु आदि छन् । सत्ययुगमा यी हुँदैनन् । मनमा विचार गर्नुपर्छ- वहाँ यो-यो होला । सत्ययुग त याद आउँछ नि । सत्ययुगको स्थापना बाबाले गर्नुहुन्छ । पछि गएर सारा ज्ञानको सार (नटशेलमा) बुद्धिमा आउनेछ । जसरी बीज कति सानो, वृक्ष कति ठूलो हुन्छ । त्यो त हो जड चीज, यो हो चैतन्य । यसको बारेमा कसैलाई थाहा छैन, कल्पको आयु लम्बा-चौडा गरिदिएका छन् । यहाँ नै धेरै सुख हुन्छ भने दुःख पनि यहाँ नै हुन्छ । बिमारी आदि पनि यहाँ नै धेरै हुन्छन् । यहाँ लामखुट्टे सरह मनुष्यहरू मर्छन् किनकि आयु छोटो छ । यहाँका सफाई गर्नेवाला र बिलायतका सफाई गर्नेहरूमा कति फरक छ । बिलायतबाट सारा आविष्कार यहाँ आउँछ । सत्ययुगको नाम नै स्वर्ग हो । वहाँ सबै सतोप्रधान हुन्छ । तिमीलाई सबै साक्षात्कार हुनेछ । यो हो संगमयुग, बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ, सम्झाउँदै रहनुहुनेछ, नयाँ-नयाँ कुरा सुनाउँदै रहनुहुनेछ । बाबा भन्नुहुन्छ- दिन-प्रतिदिन गहन कुरा सुनाउँछु । बाबा यस्तो बिन्दु हुनुहुन्छ, उहाँमा सदाको सारा पार्ट भरिएको

छ, यो कुरा अगाडि कहाँ थाहा थियो र ! तिमी पार्ट बजाउँदै आएका छौ, यो तिमीले कसैलाई बतायौ भने बुद्धिमा कति हलचल हुनेछ- यिनीहरूले के भन्छन्, यति सानो बिन्दुमा सारा पार्ट भरिएको छ, जुन बजाइरहन्छ, कहिल्यै थाक्दैन ! कसैलाई पनि थाहा छैन । अहिले तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ- आधाकल्प हुन्छ सुख, आधाकल्प हुन्छ दुःख । धेरै दुःख देखेपछि नै मनुष्यहरू भन्छन्- यसभन्दा त मोक्ष पाए हुन्थ्यो । जब तिमी सुखमा, शान्तिमा हुनेछौ तब कहाँ यस्तो भन्छौ र । यो सारा नलेज अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ । जसरी बाबा बीज भएको कारणले उहाँमा सारा वृक्षको नलेज छ । वृक्षको नमूना रूप देखाएका छन् । ठूलो कहाँ देखाउन सकिन्छ र । बुद्धिमा सारा नलेज आइहाल्छ । त्यसैले तिमी बच्चाहरूको कति विशाल बुद्धि हुनुपर्छ । कति सम्झाउनुपर्छ, फलानो-फलानो यति समयपछि फेरि पार्ट खेल आउँछन्, यो कति ठूलो विशाल ड्रामा हो । यो सारा ड्रामालाई त कहिल्यै कसैले देख्न पनि सक्दैन । असम्भव छ । दिव्य दृष्टिबाट त राम्रो कुरा देखिन्छ । गणेश, हनुमान् यी सबै हुन् भक्तिमार्गका । तर मनुष्यहरूको भावना बसेको हुन्छ त्यसैले छोड्न सक्दैनन् । अब तिमी बच्चाहरूलाई पुरुषार्थ गर्नु छ, कल्प पहिलेको जस्तै पद पाउनको लागि पढ्नु छ । तिमी जान्दछौ- पुनर्जन्म त हरेकलाई लिनु नै छ । सिढी कसरी उत्रेका छौ, यो त बच्चाहरूले जानिसकेका छन् । जसले स्वयम् जान्दछन् उनीहरूले अरूलाई पनि सम्झाउन थाल्छन् । कल्प पहिले पनि यस्तै गरेको हुनुपर्छ । यसरी नै म्यूजियम बनाएर कल्प पहिले पनि बच्चाहरूलाई सिकाइएको थियो । पुरुषार्थ गरिरहन्छन्, गरिरहनेछन् । ड्रामामा निश्चित छ । यसरी त धेरै हुनेछन् । गल्ली-गल्लीमा घर-घरमा यो स्कूल हुनेछ । हो केवल धारणा गर्ने कुरा । भन- तपाईंका दुई पिता हुनुहुन्छ, ठूलो जो छ उहाँलाई नै पुकार्छन्- रहम गर्नुहोस्, कृपा गर्नुहोस् भनेर । बाबा भन्नुहुन्छ- माग्नाले केही पनि मिल्नेवाला छैन । मैले त बाटो बताइदिएको छु । म आउँछु नै बाटो बताउन । सारा वृक्ष तिम्रो बुद्धिमा छ ।

बाबा कति मेहनत गरिरहनुहुन्छ । बाँकी धेरै कम समय बचेको छ । मलाई सेवाधारी बच्चाहरू चाहिन्छ । घर-घरमा गीता पाठशाला हुनुपर्छ । अरू चित्र आदि नराख, केवल बाहिर लेख । चित्र त यो ब्याज नै काफी छ । पछि गएर यो ब्याज नै तिम्रो काममा आउनेछ । इशाराको कुरा छ । थाहा हुन्छ बेहदका बाबाले अवश्य स्वर्ग नै रचनुहुन्छ । त्यसैले बाबालाई याद गर्नु भन्ने नै स्वर्गमा जानेछौ । हामी पतित छौ, यादले नै पावन बन्नेछौं अरू कुनै उपाय छैन, यो त सम्भन्ध्यौ । स्वर्ग हो पावन दुनियाँ, स्वर्गको मालिक बन्नको लागि पावन अवश्य बन्नुपर्छ । स्वर्गमा जानेवाला फेरि नर्कमा कसरी गोता खानेछ, त्यसैले भनिन्छ मनमनाभव । बेहदका पितालाई याद गर्नु भन्ने अन्त मति सो गति हुनेछ । स्वर्गमा जानेवाला विकारमा कहाँ जान्छन् र ! भक्तहरू यति विकारमा जाँदैनन् । संन्यासीहरूले पवित्र बन भन्दैनन् किनकि स्वयंले नै विवाह गराउँछन् । उनीहरूले गृहस्थीहरूलाई भन्नेछन्- महिना-महिनामा विकारमा जान सक्छौ । ब्रह्मचारीहरूले तिमीहरूलाई विवाह गर्नु छैन भन्नेछैनन् । तिम्रो पासमा गन्धर्वी विवाह गर्छन् फेरि पनि दोस्रो दिन खेल खलास गरिदिन्छन् । मायाले धेरै खिच्छ । फेरि पनि पवित्र बन्ने पुरुषार्थ यस समयमा नै हुन्छ, फेरि छ प्रारब्ध । वहाँ त रावणराज्य नै हुँदैन । विकारी (क्रिमिनल) ख्याल नै आउँदैन । विकारी (क्रिमिनल) रावणले बनाउँछ । निर्विकारी (सिविल) शिवबाबाले बनाउनुहुन्छ, यो पनि याद गर्नु छ । घर-घरमा क्लास भयो भने सबै सम्झाउनेवाला बन्नेछन् । घर-घरमा गीता पाठशाला बनाएर घरवालालाई सुधार्नु छ । यसरी वृद्धि भइरहनेछ । साधारण र गरिब, उनीहरू मानौ साथी ठहरिए । ठूलाबडा मानिसहरूलाई साना-साना मानिसहरूको सत्सङ्गमा आउन पनि लाज लाग्नेछ किनकि जादू छ भनेर सुनेका छन् नि, भाइ-बहिनी बनाउँछन् रे । अरे, यो त राम्रो हो नि । गृहस्थीमा कति भन्भट हुन्छ । फेरि कति दुःखी हुन्छन् । यो हो नै दुःखको दुनियाँ । अपार दुःख छ फेरि सुख पनि वहाँ अपार हुनेछ । तिमी लिस्ट बनाउने कोशिश गर । २५-३० मुख्य-मुख्य दुःखको कुरा निकाल ।

बेहदका बाबासँग वर्सा पाउनको लागि कति मेहनत गर्नुपर्छ । बाबाले यस रथद्वारा हामीलाई सम्झाउनुहुन्छ, यी दादा पनि विद्यार्थी हुन् । देहधारी सबै विद्यार्थी हुन् । पढाउनेवाला शिक्षक विदेही हुनुहुन्छ । तिमीलाई पनि विदेही बनाउनुहुन्छ । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- देहको भान छोड्दै जाऊ । यी भवन आदि केही

पनि रहनेछैन । वहाँ सबैकुरा नयाँ मिल्नु छ, पछि गएर तिमीलाई धेरै साक्षात्कार हुनेछ । त्यस तर्फ अणु बमबाट विनाश धेरै हुनेछ, यो त जान्दछौ । यहाँको लागि छ रगतका नदीहरू, यसमा टायम लाग्छ । यहाँको मृत्यु धेरै खराब हुन्छ । यो अविनाशी खण्ड हो, नक्सामा हिन्दुस्तान त एक कुना जस्तै देखिन्छौ । ड्रामा अनुसार यहाँ त्यसको असर नै आउँदैन । यहाँ रगतका नदीहरू बग्नेछन् । अहिले तयारी गरिरहेका छन् । हुन सक्छ पछि गएर यिनलाई बमहरू पनि लोन दिनेछन् । तर ती बमहरू जो फाल्ने बित्तिकै दुनियाँ खतम हुनेछ, त्यस्ता बमहरूलाई कहाँ लोनमा दिनेछन् र ! हल्का क्वालिटीका दिनेछन् । कामको चीज कहाँ कसैलाई दिइन्छ र ! विनाश त कल्प पहिले जस्तै हुनु नै छ । नयाँ कुरा होइन । अनेक धर्मको विनाश, एक धर्मको स्थापना । भारतखण्ड कहिले विनाश हुन पाउँदैन । केही त बच्नु नै छ । सबै मरे भने त प्रलय भइहाल्यो नि । दिन-प्रतिदिन तिमी बुद्धि विशाल हुँदै जानेछ । तिमीलाई पढाइको धेरै कदर (रिगार्ड) रहनेछ । अहिले त्यति रिगार्ड कहाँ छ र त्यसैले त कम पास हुन्छन् । बुद्धिमा आउँदैन, कति सजाय खानुपर्नेछ फेरि आउन पनि ढिला आउनेछन् । गिर्छन् भने गरेको कमाई चट हुनेछ । कालोको कालै रहन्छन् । फेरि उनीहरू खडा हुन सक्दैनन् । कति जान्छन्, कति जानेवाला पनि छन् । स्वयंले पनि सम्भन्न सक्छन् यस हालतमा शरीर छुट्यो भने हाम्रो के गति होला । सम्भन्नको कुरा हो नि । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी बच्चाहरू हौ शान्ति स्थापना गर्नेवाला, तिमीहरूमा नै अशान्ति भयो भने पद भ्रष्ट हुनेछ । कसैलाई पनि दुःख दिनुपर्ने आवश्यकता छैन । बाबा कति प्यारले सबैलाई बच्चे-बच्चे भनेर कुरा गर्नुहुन्छ । बेहदका बाबा हुनुहुन्छ नि । सारा दुनियाँको उहाँमा ज्ञान छ तब त सम्झाउनुहुन्छ । यस दुनियाँमा कति प्रकारका दुःख छन् । धेरै दुःखका कुराहरू तिमीले लेख्न सक्छौ । जब तिमीले यो सिद्ध गरेर बताउनेछौ तब सम्झनेछन् यो कुरा त बिल्कुल ठीक हो । यो अपार दुःखलाई त केवल बाबा बाहेक कसैले दूर गर्न सक्दैन । दुःखको लिस्ट भयो भने केही न केही बुद्धिमा बस्नेछ । बाँकी त सुनेको न सुने जस्तो गर्नेछन्, उनीहरूको लागि नै गायन छ, भैंडाले के जानोस् साजबाट (रिठ क्या जाने साज से)... बाबा सम्झाउनुहुन्छ— तिमी बच्चाहरूलाई यस्तो फूल समान बन्नु छ । कुनै अशान्ति, फोहोर हुनुहुँदैन । अशान्ति फैलाउनेवाला देह-अभिमानि हुन्, उनीहरूबाट टाढा रहनु छ । छुनु पनि छैन । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) जसरी पढाउनेवाला टीचर विदेही हुनुहुन्छ, उहाँलाई देहको भान छैन, यस्तो विदेही बन्नु छ । शरीरको भानलाई छोड्दै जानु छ । अपवित्र दृष्टि (क्रिमिनल आई) लाई बदलेर पवित्र दृष्टि (सिविल आई) बनाउनु छ ।
- २) आफ्नो बुद्धिलाई विशाल बनाउनु छ । सजायबाट छुट्नको लागि बाबाको वा पढाइको कदर राख्नु छ । कहिले पनि दुःख दिनु छैन । अशान्ति फैलाउनु छैन ।

वरदानः— खुसीको खजानाबाट सम्पन्न बनेर दुःखी आत्माहरूलाई खुसीको दान दिनेवाला पुण्य आत्मा भव यस समयमा दुनियाँमा हर समय दुःख छ र तिमी पासमा हर समय खुसी छ । त्यसैले दुःखी आत्माहरूलाई खुसी दिनु— यो सबैभन्दा ठूलो पुण्य हो । दुनियाँवाला खुसीको लागि कति समय, सम्पत्ति खर्च गर्छन्, तिमीलाई सहज खुसीको खजाना मिलेको छ । अब केवल जे मिलेको छ त्यसलाई बाँड्दै जाऊ । बाँड्नु अर्थात् बढ्नु । जो पनि सम्पर्कमा आउँछ उसले अनुभव गरोस्— यिनलाई कुनै श्रेष्ठ प्राप्ति भएको छ जसले गर्दा यी खुसी छन् ।

स्लोगनः— अनुभवी आत्माले कहिल्यै पनि कुनै कुराबाट धोखा खान सक्दैन, ऊ सदा विजयी रहन्छ ।